

L'Anneta es fa soldat

Joan Colomer i Soler, "Joan de la Sala", Vilobí d'Onyar

1. I a la vi - la de Ber - ga i u - na ni - ne - ta n'hi ha, que per
nom se'n diu An - ne - ta, l'An - ne - ta Ros - to - iar. Diu:
"Ma re, aneu(vo)s-en a mis - sa, io(i)a cou - ré l'es - mor - zar." Seu

5

1. 2.

nom se'n diu An - ne - ta l'An - ne - ta Ros - to - iar. 2. Per
"Ma re, aneu-se'n a mis - sa, io (i)acou - ré l'es - mor - zar. 3. Diu:
ma - re per com - plaure la i a mis - sa se'n va a - nar.

Seu mare per complaure-la i a missa se'n va anar.
Quan en torna de missa, trob(a) l'Anneta a faltar.
Corre a preguntar a les veïnes, veure si l'han vista passar:
-Per quina vall baixava? Que amb els soldats en va?
Seu pare ensella el matxo, a Barcelona se'n va anar.
Quan arriba a Barcelona n'enc(ua)ntra el capità:
-Capità, el bon home, un do li'n vull demanar,
a veure si ha vist l'Anneta, l'Anneta Rostoiar.
Capità fou bon home, trompeta fa tocar
i amb el so de la trompeta, soldats (afilarats),
i al cap de la filera Anneta hi va formar,
tota vestideta d'home, amb el sabre a la mà:
-I Anneta Rostoieta, el teu pare et ve a buscar.
-Digueu-li que se'n torni, que no hi vu(i) pas anar,
me'n vu(i) fer mort i vida en el(s) peus del capità.
Si el capità moria corona em deixaria,
tant si es mor com si no es mor, corona em deixarà.

I adéu vila de Berga,
mai més (a) hi tornaria,
mai més (a) hi vu(i) tornar
la vila de Llançà.